

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-01-2019

«Després que Jesús va néixer a Betlem de Judea, en temps del rei Herodes, vingueren uns savis d'Orient i, en arribar a Jerusalem, preguntaven:

--On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Hem vist sortir la seva estrella i venim a adorar-lo. [...]Després de sentir aquestes paraules del rei, es posaren en camí. Llavors l'estrella que havien vist sortir començà a avançar davant d'ells, fins que s'aturà damunt el lloc on era l'infant. » (Mt 2, 1-2.9b-10).

També aquest any, la Família Auliniana ha celebrat la solemnitat de l'Epifania amb la tradicional "festa dels Reis Mags", instituïda per Magdalena Aulina el 1936. La veritat és que, és molt més que una "festa": és un pilar de l'espiritualitat auliniana, i és una oportunitat preciosa de trobada i reflexió per a tota la Família Auliniana.

Per Magdalena, els Mags són grans signes i testimonis de la fidelitat a la vocació, ja que res els va deturar en el seu projecte de fe, i a la llum de l'estel, varem fer el llarg viatge. La fidelitat els va portar a cercar el que encara no coneixien.

Els Mags eren diferents entre sí, però, igual que en un concert els instruments són diferents i sona una bella harmonia, els Mags s'ajunten per buscar el Senyor. Els Mags arriben a Betlem perquè es deixen guiar dolçament per l'estrella. Déu ens crida i ens guia a través dels signes, és important aprendre a analitzar-los. Que els Reis ens ensenyin a obrir els ulls -deia Magdalena- i a ser clarividents, com ho varen ser ells, per a descobrir l' "estrella matutina de la gràcia", que ens irradia la llum que necessitem per arribar a la Betlem de la recerca de Déu. Apuntar sempre alt! És l'estrella de la crida de Déu, que ha de seguir-se sense vacil·lar.

Alguns erudits creuen que els Mags van venir de diferents parts de la terra, cada un amb els seu seguici de persones i caravanes. Es trobaren a Jerusalem, just en el moment que la llum de l'estrella que els havia guiat fins allà, desapareixia de la seva vista.

Nosaltres també som diferents en origen, història, costums, però unànimes en la fe, en l'esperança, en la caritat. I nosaltres també, com els Mags, a vegades ens sentim una mica perduts perquè, sense la llum, no podem avançar. Però, just en aquest moment, ens podem trobar amb bons amics, persones de confiança, que ens presenten la seva experiència, comparteixen les nostres pors i ens conviden a continuar buscant. A les Sagrades Escriures, a la comunitat cristiana, a la creació, podem trobar-hi una resposta, un estímul, una llum. Ens ajuden a establir "un itinerari diferent" (com diu el Papa Francesc a la missa de l'Epifania). Ens ajuden a abandonar algunes de les nostres certeses i a convertir-nos en "peregrins en els camins de Déu". Ens ajuden a seguir "un camí alternatiu": el camí de l'amor humil.

És en aquest moment quan, sorprenentment, veiem que la llum torna a brillar. I sentim que el nostre cor s'obre de nou a l'esperança i a l'amor. Amb entusiasme renovat reprenem el viatge que ens porta a trobar el misteri de Déu.

Magdalena Aulina, sovint, ens insistia i encoratjava: a seguir la nostra estrella; a deixar-nos il·luminar per la seva llum; a deixar-nos estimar i sorprendre per l'amor de Jesús, que mai ens abandona. Només la llum de Déu, que "arriba i ho il·lumina tot", pot il·luminar les nostres nits i fer desaparèixer la foscor de les moltes que entristeixen la humanitat.

Magdalena ens convidava a viure una vida plena de llum i de gràcia sobrenatural, a viure una vida "embogida" per Jesús. Aquesta gràcia es pot demanar als sants mags. Que ells, que saben de rutes agosarades i extraordinàries en el viatge a Betlem, ens ajudin a ser incansables en el camí que Déu ens ofereix a cada un de nosaltres.

